

وارامی چپوین

وارامی چپوین (warami cevin)، «بهرام چپوین»،
بارامی شه‌شهم، ده‌سته‌لات (۵۹۰ - ۵۹۱ ز)
فه‌رمانده‌ری سپای شانشیننی ساسانی (۲۲۴ - ۶۵۱
ز) له سه‌رده‌می هورموزی چوارهم و خه‌سره‌و په‌رویز (۵۹۱
- ۶۲۸ ز). ناوبراو که‌سیکی به زاکون و چاونه‌ترس
بوو، له باری جه‌سته و دروشمه‌وه ره‌ق و چر، بالابه‌رز و
ره‌شتاله‌ بووه، بویه نازناوی چپوین (وه‌ک دار) یان پی
به‌خشپوه.

هه‌ندیک پیمان وایه خه‌لکی لای مه‌لایر بووه، چونکه
ئیس‌تاش قه‌لایه‌کی هه‌ر به‌و ناوه (چپوین) ی لئ به‌جی
ماوه (گودری، ۱۳۸۸)، یان ده‌لین له خاکی ئیلام له
دایک بووه، دیاره له ده‌ره‌شاری سه‌ر ریگای پولدوخته‌ر
شوئینیکی لئیه خه‌لکی پیی ده‌لین «ته‌نگه‌ی وارامی
چپوین»، یان «راوگه‌ی بارام»، ته‌وه‌ش له‌وه‌وه دیت که
ته‌و مه‌ل‌بنده که‌شوه‌ه‌وایه‌کی زور خوشی هه‌یه و تژیبه له
ناژهل و بالنده‌ی کیتی، ئیس‌تاش شوئینه‌واری قه‌لایه‌کی
سه‌ریازی لئ ده‌ببنری. (خ. مهر ۳. آبان ۱۳۹۰).
کریستیه‌ن سین ده‌نوسی: وارام ناسراو به‌ چپوین، کوری
«وارامی گه‌شنه‌سپ» له بنه‌ماله‌ی مه‌زن و ناسراوی
میران (میهران) خه‌لکی لای «پیی» (ریگا) بووه که
دوای نیشاندانی تازایه‌تی و له خو‌بور دوویه‌کی زور،
پله‌ی بو سه‌روکی گشتی هتزه چه‌کداره‌کانی ساسانی
به‌رانبه‌ر رومیه‌کان به‌رز بووه‌وه (کریستن سن ۱۳۸۷).
«بنه‌ماله‌ی میهران یه‌کتی له حه‌وت خانه‌دانی گه‌وره و
به‌ریزی ساسانی بووه که ناوچه‌کانی لای پیی و مه‌لاییر
و... له ده‌ستدا بووه، ته‌وانه ره‌گه‌ز و ره‌چه‌له‌کیان بو
لوره‌کان ده‌گه‌ریتته‌وه.»

(behram VI chubin.encyclopedia of britan-
ica)

«له زوران را بیستوومانه و زانیومانه و له

شاروخ حه‌سه‌زاده
(شنت)

میترووانیشدا دیومانه که رهگهزی فهرمانره وایی بدلیس دهچیتهوه سهر کیسراییهکان، هه ندی کهس بروایان وایه له نهتهوهی نویشیروان» (شهرهفنامه، ۲۰۰۶).

ژیان و بهسه رها تاتی نهو سوارهی مهیدانی شیرکایه و شهری دهههزن، پچر پچر و لیتره و لهوی (یعقوبی، دینهوه ری، طبری، ناصری، مستوفی و...) نووسراوهتهوه. سهبروردهی «وارامی چیبون نامهک» یش به زوانی پالهوی وهک میتولوزییهکی شیرین و وشوسته هونراوهتهوه و خه لکانی عارهب و عهجهم که لکیان لی وهگر توه (فیردهوسی به ۴۰۰۰ به بیت باسی دهکات و جبیله بن سالمیش وه ریگتیره اوه ته سه زوان عارهب) لی مهخابن دواتر بی سهر و شوین بووه، به لام چاوی میتروو وهک باز وایه و کهس بوی رهوگیر ناکری.

هه رهسهچی نه زان لکوپویی دیرۆکمانی وهها هه لپه رتاوتوه به به کجاری دهکۆلکهی کردوه و دور له چاوی باخهوان وهک کرمی می دهمی دهنو ریشهش ناوه و هه رچی بهر و گولیشی پیوه بو، ده جانتای خوی هاویشتهوه. دواجار نهو به رهه مهی خومان وهرد دهنهوه، دهیشیلن، ناوه کهی لی دهگرن و له بازاری بی سهرو بهری گهردووندا به نرخیکی زور ته نیا تلته کهمان پی دهرۆشنهوه! هه میسان نهو کلاوچیانه دین و منه تیشمان له سهه داده نین و خوشیان به هاویرهگ و برا و دهسته خوشک داده نین، به لام نازانن که نگر و قوماش قهت نابن به بولداش!

ساسانییهکان

وشه ناوی دپه خودا دهلی: ساسان کچیکی بازرنگی به ناوی "دینک" (رام بهه شت) دهخـوازی و دهیگوتیزیتهوه... گوتیچر (گوچهر) ی بازرنگی دیزبانی "نه رگهزی" داراگری به نه رده شیر به خشی.

به پیتی فارسینامه به کت له عه شیره تهکانی شوانکاره (رم البازنجان) بووه که هه مان بازرنگییه و (مه سهوودی) ش له "مروج الذهب" دا وهک تایفه به کی کوردی "فارس" (پارتیگای فارسی نه مرۆ ناویان دهبا. له "تنبیه الاشراف کاتب عه شیره ته کوردهکان پۆلنیه ندی دهکا، ناوی خیللی بازرنگی هاتوه (یاسمی، ۱۳۷۰)

(ئیبنوبه لخ) یش پیتی وایه به شتیکی نه رده شیر بو خیللی شوانکاره بییهکان ده گه رپتهوه.

نه رده شیر ی بابهکان (کوری شاپور نهوهی بابهک نه تیجهی ساسان) کاتب دهبینی نه ردهوانی پیتنجهم

(دوامین خواوهنکاری نهشکانی ۲۴۷ پ.ز، ۲۲۴.د.ز) هیتی نه ماوه و خه ریکه ولات به لاریپدا دهبا و پشتیوی و ئالۆزی و شیواوی بووه ته دیاری خه لک، خوی پهیت دهکا و بهشی هه ره زوری نه هاهمه تیبهکانی خه لک دهره و پیتتهوه و قه ره بووی خه لک دهکاتهوه، له شه رپیکدا که پرو به پرووی نه ردهوان ده بیتتهوه، شای نهشکانی نامه به کی بو دهنیری و ناوا دهلی: "ههی کوردی هه ملیتراو له په شمالی کوردان، نهوه وات لیتهات پی له به ردهی خوت دریتتر بکهی و دهخوازی تاجی شایه تی له سهه بنی؟ وادیاره دهسته پیتشخه ری بو مردن دهکهی" (فره وهشی، ۱۳۹۰).

دوای شه رگه لیککی سهخت سه رده کهوی و ده بیتته بناخه دارپتیره ۴۲۷ سال شانشینی له ولاتیکی به ره برین به فره پیکهاتهی جوراوجور که لهو ماوه به دا سی و پینج پاشا به که به دوای بهک حکوماتیان راپه راند!

پاش نهوشیروان که له میتروو به دادگهر و میرخاس ناوی هاتوه و زوری پیدا هه لگوتراوه و پرو به ریکی زوری خاکی له ژیر چهنگان بووه، کوره گه وره کهی وه رمه ز (که نهویش وهک باوکی، به لکو زیاتر به هیت و دهسته لات بووه) له سهه ته ختی خونکاری پال ده کهوی و به به شداری وه زیر و فه رماندهی سه ربازی و رابه رانی ئایینی و خه لکیکی زور له خزم و دوست و ناسیاو تانج و گولینه له سهه دهنی و گه ل کرنوشی بو دهبا.

سروشتی سیستمی پاشایه تی وای سه پاندوه که فره زنی بو شا رهوا بی. بهک لهوان ژنان که هورموزی لی بووه، کچی خاقانی چین بووه، دوای نهمانی باپیری هورموز، خالی، واته ساوهشا (شابه شا کوری خاقانی چین) مردنی نهوشیروان بو په ل هاویشتن و داگیرکردنی ئاخی ساسانییهکان دهقوزیتتهوه و به لای هه رات و بادغیسدا به له شکرکی گران و پوشته (۳۰۰ هه زار کهس) تاوی نیشتمانی خوارزای دهبا. هورموز که بهوه ده زانی گشت وه زیر و فه رمانده ران کو دهکاتهوه و بو چاره ی کار داده نیشن، به تیکرای دهنگ و ساغ دهنهوه به شه ری مان و نه مان به رگری له دهسته لات بکهن، به لام کت فه رمانده ری شه ر بی؟ حاکمی نه رمه نستان و ئاتروپاتان.

خه سه ره و هورموز به دوای حاکم دهنیری و نهویش به سهه چوست خوی دهگه به نیتته باره گای کوشکی (تیسفون) له خزمهت شا دهست له سهه سینگ چوکیتک داده دا،

دوای پی ئەسپاردنی ئەرکی نوێ بەلێن دەدا بە هەر شیوێهێک بێ بەر بە هاتنی شا به‌شا بگری و تیکی بشکینێ. شا فه‌رمانی پی ده‌کا پلانت چیه‌؟ و آرام ناسکری به و آرامی چیتوین روو له شا ده‌کا و ده‌لێ ته‌نیا ۱۲۰۰۰ سوارچاکی ته‌مه‌ن ۳۰ تا ۴۰ ساله‌م ده‌وی و هیچی تر. (خسروی، ۱۳۸۹).

باوه‌ر به‌ خۆبوون و بیرتیژی ئەو شه‌رکه‌ره، وا ده‌کا پشتی پی به‌سه‌ستان و به‌ کاری رازی بن، و آرام به‌ خیرایی به‌ره‌و سپای زه‌به‌للای شاره‌شا تاو ده‌دا و له‌ به‌رانبه‌ری ده‌وه‌ستی و خیرترین شه‌ری جیهان له‌ شیتواری خۆی به‌ سه‌رکه‌وتویی روو ده‌دا (له‌ میترووی نیزامی جیهاندا و آرامی چیتوین به‌ هه‌لکه‌وته‌ی مه‌بدانی شه‌ر ناسراوه‌) (لطفی نیا، ۱۳۹۱).

و آرامی چیتوین له‌و شه‌ره‌ قورسه‌دا توانی به‌ زووترین کات سپایه‌کی وه‌ها تیروکۆک تیک بشکینێ، هه‌له‌ت ئەوه‌ش به‌ یارمه‌تی گۆله‌ی (نه‌وتی) ئاورین که‌ بۆ یه‌که‌م جار له‌ میتروودا هاوپیژرا، ئەو شه‌ره‌ به‌ قازانجی خۆی ته‌واو بکا (۷ / ۵ / ۵۸۸ ز)، دوای سه‌رکه‌وتن باری ۲۵۰ و شتران زێر و خشل و غه‌نیمه‌تی پر به‌ها بۆ خه‌سه‌ره‌ هورموز ده‌نیی و مزگینی سه‌رکه‌وتنی پی ده‌دا. لێ وه‌زیری ده‌ستی راستی خه‌سه‌ره‌ (یه‌زدان به‌خش) که‌ له‌ شانامه‌ کوردیه‌کانیشدا باسی کراوه‌، له‌ به‌ر به‌رچاوته‌نگی و به‌غیلی عه‌رزی شا ده‌کا که‌ ئەو کاوارایه‌ (و آرام) درۆ ده‌کا و ئەوه‌ هه‌موو غه‌نیمه‌ته‌که‌ نییه‌ که‌ بۆی ره‌وانه‌ کهدووی، من هه‌ست ده‌که‌م زۆرتری بۆخۆی گێراییته‌وه‌ و بخوازی سپای خۆی پی ته‌یار بکا و به‌سه‌ر سه‌رماندا دا، ئەوه‌ غولور بووه‌ و چاوی سوور بوونه‌. (خسروی، ۱۳۸۹).

خه‌سه‌ره‌ وه‌شک ده‌که‌وی و بۆ شه‌ری گرانی رۆمیانی به‌ر پی ده‌کا (رۆمی بیزانس تورکییه‌) به‌و هیوایه‌ که‌س له‌ شه‌ری ئەوان ده‌ربازی نابێ و ده‌کوژرێ، یان ته‌گه‌ر سه‌ریش که‌وت، ئەوه‌ دوژمنیکی تری له‌ کۆل ده‌بیته‌وه‌، و آرام به‌ دلێکی بێ خه‌وش فه‌رمانی پاشا به‌ جێ ده‌گه‌یه‌نی و هێرشی رۆمیان ده‌کا. له‌ شه‌ریکی خوتناویدا و آرام ده‌شکی و پاشه‌کشه‌ ده‌کا، له‌ ئاکامدا دواتر مه‌سه‌له‌تی ده‌که‌ن و هه‌ردووک سپا بۆ شوینی پیش شه‌ره‌که‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌، خه‌به‌ر ده‌گاته‌ خه‌سه‌ره‌ هورموز و به‌ هاندان و پیلانی یه‌زدان به‌خش، شا دیارییه‌ک بۆ و آرام ری ده‌کا، و آرام که‌ سه‌ری ئیغدانی خه‌لاتی شای کرده‌وه‌، دیتی ده‌ستییک جلی ژنان و ته‌شیه‌کی به‌ سووکایه‌تی بۆ ناردووه‌. دوای کۆبوونه‌وه‌ی و آرام له‌ گه‌ل سپاکیه‌ی و

گێرانه‌وه‌ی رووداوه‌که‌ رای لێ خواست که‌ به‌ تیکرا ده‌نگیان به‌ پشتیوانی له‌ و آرام دا، سا ئەو جار پمب و شیر و که‌وانی و آرام و سپاکی به‌ره‌و پیته‌خت وه‌ شه‌قه‌ که‌وت و شوێش بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی ماف (به‌ باوه‌ری خۆیان) ده‌ستی پی کرد. له‌و ده‌مه‌دا هورموز کتویر ده‌میری و په‌رویزی کوری (خه‌سه‌ره‌ په‌رویز) به‌ پشتیوانی خاله‌ شکسته‌خواردووه‌کانی دیته‌ سه‌رکار و تانجی باوکی له‌ سه‌ر ده‌نی، ئەو سه‌له‌ژانه‌ی پیته‌خت به‌ قازانجی و آرام ده‌شکیته‌وه‌ و ناوبراو ده‌ست به‌سه‌ر حکوومه‌تدا ده‌گری و دوای زیاتر له‌ سالیک ده‌سته‌لانداری تیرۆر ده‌گری و چیرۆکی و آرامی چیتوین به‌ خوتن تیکه‌لی دیرۆک ده‌بی. «و آرام» ژنیکی هه‌بووه‌ که‌ زۆری خۆش ویستوووه‌ به‌ ناوی کوردویه‌ و براکه‌شی که‌ هه‌میشه‌ له‌ گه‌لی بووه‌ ناوی کوردی بووه‌، دواتر له‌ نه‌بیره‌کانی «سامان خوا» یه‌ک (خودان سامان) هه‌بووه‌ که‌ خودان سامان په‌وتی سامانیانی دامه‌زراند.

سه‌رچاوه‌:

- ۱- علیرضا گودرزی، دانشنامه‌ ملایر، کبریا، ۱۳۸۸، ص ۱۸ - ۱۹.
 - ۲- خبرگزاری مهر ۳۰ آبان ۱۳۹۰.
 - ۳- رشید یاسمی، کرد و پیوستگی نژادی و تاریخی او تهران، (۱۳۷۰ بازچاپ د. افشار)، ص ۱۶۷ - ۱۶۹.
 - ۴- بهرام فره‌وشی، کارنامه‌ اردشیر بابکان، دانشگاه تهران، ۱۳۹۰، ص ۴۵۲.
 - ۵- عمر خسروی جامردی، بهرام چوبین تابش فرهنگ ۱۳۸۸، تهران.
 - ۶- سلیمان لطفی نیا، روزنامه‌ تاریخ هفته‌نامه‌ امرداد ۲۷ آبان، ۱۳۹۱، ش ۲۸۷، ص ۸.
 - ۷- آرتور کریست سن، ایران در زمان ساسانیان، ترجمه‌ مرحوم رشید یاسمی، چ دوم ۱۳۸۷، نگارستان کتاب زرین، تهران، ص ۴۵۸.
- 8- behram VI chubin.encyclopedia of britanica
- ۹- میر شه‌ره‌فخانی بدلیسی، شه‌ره‌فنامه‌، وه‌رگێرانی هه‌زار، ناراس ۲۰۰۶، هه‌ولێر، ل ۴۷۵.